

دی‌دگاه

شماره: ۱۴۸	موضوع: بازرگاری در سیاست تجاری
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۳/۱۷	
تهیه و تنظیم: دکتر محمدرضا رفعتی	
<p>توضیح اجمالی:</p> <p>یکی از نکات مغفول در سیاست تجاری کشور، حمایت ناچیز از تولید کالاهای سرمایه ای و واسطه ای است که اغلب آنها از حقوق ورودی ناچیزی برخوردارند. این سیاست گرچه باعث می شود که هزینه تولید محصولات نهایی ساخته شده با آنها افزایش پیدا نکند، اما همزمان، سرمایه گذاری و تولید این کالاها را مورد بی‌توجهی قرار می دهد که عمده ترین نتیجه آن وابستگی مستمر به واردات این کالاها است. هم اکنون بیش از ۸۵ درصد واردات کشور به کالاهای سرمایه‌ای و واسطه‌ای تخصیص می یابد و صادرات کالاهای سرمایه‌ای بسیار ناچیز است.</p>	
<p>نکات کلیدی:</p> <p>ادامه این سیاست نه تنها در شرایط تحریم بسیار خطرناک است بلکه در عمل نیز باعث می شود تکنولوژی تولید ما همیشه چند سال از جهان عقب باشد و تحقیق و توسعه در این زمینه مورد حمایت قرار نگیرد. بدیهی است که هیچ کشوری نمی تواند و نباید ساخت کلیه محصولات را در داخل هدف گذاری نماید. اما در صورت وجود راهبرد صنعتی مشخص می توان رشته های خاصی از این صنایع را که در آنها امکان رسیدن به مقیاس تولید مطلوب و مزیت نسبی بالقوه وجود دارد، برای حمایت هدفمند برگزید.</p> <p>تولید برخی ماشین‌آلات کشاورزی و یا برخی ماشین‌آلات استخراج و پردازش مواد معدنی با توجه به گستردگی معادن کشور و دیگر ماشین‌آلات پردازش و بسته بندی مواد خام و نیمه فرآوری شده از جمله مواردی است که می تواند مورد حمایت حساب شده و هدفمند قرار گیرند.</p>	
تأیید رئیس گروه مشاوران:	تأیید رئیس موسسه: